

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 94 punctul 1, după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) cererile de declarare judecătorească a morții unei persoane;”

2. Alineatul (1) al articolului 136 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 136. – (1) Dispozițiile prezentei secțiuni privitoare la excepția de necompetență și la conflictul de competență se aplică prin asemănare și în cazul secțiilor specializate ale aceleiași instanțe judecătorești, care se pronunță prin încheiere.”

3. Alineatele (3) și (4) ale articolului 139 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Dosarul va fi trimis instanței mai întâi învestite, în afară de cazul în care reclamantul și pârâtul cer trimiterea lui la una dintre celelalte instanțe. Dacă instanțele sunt de grad diferit, conexarea dosarelor se va face la instanța superioară în grad.

(4) Când una dintre cereri este de competența exclusivă a unei instanțe, conexarea se face la acea instanță. Dispozițiile art. 99 alin. (2) sunt aplicabile.”

4. Alineatul (1) al articolului 200 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 200. – (1) Completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, de îndată, dacă cererea de chemare în judecată este de competența sa și dacă aceasta îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194-197.”

5. La articolul 200, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care cauza nu este de competența sa, completul căruia i-a fost repartizată cererea dispune, prin încheiere, dată fără citarea părților, trimiterea dosarului completului specializat competent sau, după caz, secției specializate competente din cadrul instanței sesizate. Dispozițiile privitoare la necompetență și conflictele de competență se aplică prin asemănare.”

6. Alineatul (2) al articolului 200 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194 – 197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).”

7. Articolul 231 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Notele de ședință.
Înregistrarea
ședinței**

Art. 231. – (1) Grefierul care participă la ședință este obligat să ia note în legătură cu desfășurarea procesului, care vor fi vizate de către președinte. Părțile pot cere citirea notelor și, dacă este cazul, corectarea lor.

(2) După terminarea ședinței de judecată, participanții la proces primesc, la cerere, câte o copie de pe notele grefierului.

(3) Notele grefierului pot fi contestate cel mai târziu la termenul următor.

(4) Instanța va înregistra ședințele de judecată. În caz de contestare de către participanții la proces a notelor grefierului, acestea vor fi verificate și, eventual, completate ori rectificate pe baza înregistrărilor din ședința de judecată.

(5) La cerere, părțile, pe cheltuiala acestora, pot obține o copie electronică a înregistrării ședinței de judecată, în ceea ce privește cauza lor.

(6) Înregistrările din ședința de judecată vor putea fi solicitate și de către instanțele de control judiciar.”

8. Alineatul (3) al articolului 450 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cererea de suspendare se va judeca de către instanța de apel. Dispozițiile art. 718 alin. (6) sunt aplicabile. Încheierea dată asupra cererii de suspendare este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea atacată.”

9. La articolul 457, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Atunci când instanța dispune recalificarea căii de atac, de la data pronunțării încheierii, pentru părțile prezente, sau de la data comunicării încheierii, pentru părțile care au lipsit, va curge un nou termen pentru declararea sau, după caz, motivarea căii de atac prevăzute de lege.”

10. Alineatul (1) al articolului 484 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 484. – (1) Recursul suspendă de drept executarea hotărârii în cauzele privitoare la desființarea de construcții, plantații sau a oricăror lucrări cu așezare fixă, precum și în cazurile anume prevăzute de lege.”

11. Alineatul (9) al articolului 520 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Dispozițiile alin. (8) se aplică în mod corespunzător și atunci când chestiunea de drept nu intră în competența niciunei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

12. Alineatul (13) al articolului 520 se abrogă.

13. Alineatul (3) al articolului 603 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care hotărârea arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate și/sau de constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, hotărârea arbitrală se va prezenta instanței judecătorești ori notarului public pentru a obține o hotărâre judecătorească sau, după caz, un act autentic notarial. După verificarea de către instanța judecătorească ori de către notarul public a respectării condițiilor și după îndeplinirea procedurilor impuse de lege și achitarea de către părți a impozitului privind transferul dreptului de proprietate, se va proceda la înregistrarea în cartea funciară și se va realiza transferul de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra bunului imobil în cauză. Dacă hotărârea arbitrală se execută silit, verificările prevăzute în prezentul alineat vor fi efectuate de către instanță, în cadrul procedurii de investiție cu formulă executorie.”

14. Articolul 615 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Executarea silită

Art. 615. – (1) Hotărârea arbitrală constituie titlu executoriu și, după investiția cu formulă executorie, se execută silit întocmai ca și o hotărâre judecătorească.

(2) Cererea de investiție cu formulă executorie se soluționează de tribunalul în circumscripția căruia a avut loc arbitrajul. Dispozițiile art. 640¹

alin. (3)-(6) sunt aplicabile.”

15. Articolul 628 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Obligațiile
susceptibile de
executare silită**

Art. 628. – (1) Pot fi executate silit obligațiile al căror obiect constă în plata unei sume de bani, predarea unui bun ori a folosinței acestuia, desființarea unei construcții, a unei plantații ori a altei lucrări, încredințarea minorului, stabilirea locuinței și vizitarea acestuia sau în luarea unei alte măsuri stabilite prin titlul executoriu.

(2) În cazul în care prin titlul executoriu au fost stipulate ori acordate dobânzi, penalități sau alte sume, care se cuvin creditorului, fără să fi fost stabilit quantumul acestora, ele vor fi calculate de executorul judecătoresc, potrivit legii.

(3) De asemenea, executorul judecătoresc, la cererea creditorului, poate actualiza valoarea obligației principale stabilite în bani, indiferent de izvorul ei, potrivit criteriilor cuprinse în titlul executoriu. În cazul în care titlul executoriu nu conține niciun asemenea criteriu, executorul judecătoresc va proceda, la cererea creditorului, la actualizare în funcție de rata inflației, calculată de la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie sau, în cazul celorlalte titluri executorii, de la data când creanța a devenit exigibilă și până la data plății efective a obligației cuprinse în oricare dintre aceste titluri.

(4) Dacă titlul executoriu nu cuprinde dobânzi, penalități sau alte sume, însă ele se cuvin de plin drept creditorului, potrivit art. 1.535 din Codul civil sau altor dispoziții legale speciale, acestea vor fi stabilite de către instanța de executare la cererea creditorului, prin încheiere dată cu citarea părților.

(5) Pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol, încheierea instanței de executare sau a executorului judecătoresc constituie titlu executoriu, fără a fi necesară învestirea cu formulă executorie.”

16. Alineatul (2) al articolului 632 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie titluri executorii hotărârile executorii prevăzute de art. 633, hotărârile cu executare provizorie, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare.”

17. Articolul 635 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Hotărârile
arbitrale și alte
hotărâri ale
organelor cu
atribuții
jurisdicționale**

Art. 635. – Pot fi puse în executare hotărârile arbitrale învestite cu formulă executorie, chiar dacă sunt atacate cu acțiunea în anulare, precum și alte hotărâri ale organelor cu atribuții jurisdicționale rămase definitive, ca urmare a neatacării lor în fața instanței judecătorești competente, dacă sunt învestite cu formulă executorie.”

18. La articolul 638 alineatul (1), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. înscrisurile autentice, în cazurile prevăzute de lege;”

19. La articolul 638 alineatul (1), după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. titlurile executorii notariale emise în condițiile prevăzute de lege;”

20. După articolul 640 se introduce un nou articol, articolul 640¹, cu următorul cuprins:

**„Învestirea cu
formulă executorie**

Art. 640¹. – (1) Titlurile executorii, altele decât hotărârile judecătorești, pot fi puse în executare numai dacă sunt învestite cu formulă executorie.

(2) Cererea de învestire cu formulă executorie se soluționează de judecătoria în circumscripția căreia se află domiciliul sau sediul creditorului ori al debitorului, după caz, în cameră de consiliu, fără citarea părților. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul creditorului se află în străinătate, creditorul va putea depune cererea de învestire și la judecătoria în circumscripția căreia se află domiciliul său ales.

(3) Instanța va verifica dacă înscrisul întrunește toate condițiile de formă cerute de lege pentru a fi titlu executoriu, precum și alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege.

(4) Încheierea prin care se respinge cererea de învestire cu formulă executorie poate fi atacată numai cu apel de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Încheierea prin care se admite cererea de învestire cu formulă executorie nu este supusă niciunei căi de atac, dar legalitatea acesteia poate face obiectul contestației la executare.

(6) Formula executorie are următorul cuprins:

„Noi, Președintele României,

Dăm înputernicire și ordonăm executorilor judecătorești să pună în executare titlul (Aici urmează elementele de identificare a titlului executoriu) pentru care s-a pronunțat prezenta încheiere de învestire cu formulă executorie. Ordonăm agenților forței publice să sprijine îndeplinirea promptă și efectivă a tuturor actelor de executare silită, iar procurorilor să stăruie pentru ducerea la îndeplinire a titlului executoriu, în condițiile legii. (Urmează semnătura președintelui completului și a grefierului)”.

21. Alineatul (1) al articolului 650 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 650. – (1) Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu este în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătoresc învestit de creditor.”

22. La articolul 650, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Schimbarea domiciliului sau sediului debitorului sau, după caz, al creditorului după începerea executării silite nu atrage schimbarea competenței instanței de executare.”

23. Alineatele (2) și (3) ale articolului 650 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Instanța de executare soluționează contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe.

(3) În toate cazurile instanța de executare se pronunță prin încheiere executorie care poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare, dacă prin lege nu se dispune altfel.”

24. La articolul 651, litera b) a alineatului (1) și alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile și al executării silite directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află domiciliul ori, după caz, sediul debitorului, sau din circumscripția curții de apel unde se află bunurile; în cazul în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se află în străinătate, este competent oricare executor judecătoresc;

.....
 (2) Dacă bunurile urmăribile, mobile, se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, oricare dintre executorii judecătorești care

funcționează pe lângă una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmăribile aflate în raza celorlalte curți de apel.

(3) Executorul judecătoresc rămâne competent să continue executarea silită chiar dacă după începerea executării debitorul și-a schimbat domiciliul sau, după caz, sediul.”

25. După alineatul (3) al articolului 651 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul în care executorul judecătoresc inițial investit de creditor constată că nu sunt bunuri și venituri urmăribile în raza competenței sale teritoriale, creditorul poate cere instanței de executare continuarea executării silite printr-un alt executor judecătoresc, dispozițiile art. 652 alin. (4) aplicându-se în mod corespunzător.”

26. Alineatul (4) al articolului 652 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) La cererea creditorului, instanța de executare poate dispune, pentru motive temeinice, înlocuirea executorului judecătoresc cu alt executor judecătoresc indicat de către creditor și continuarea executării silite de către noul executor judecătoresc. Dispozițiile art. 653 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

27. Alineatul (2) al articolului 659 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De asemenea, la cererea executorului judecătoresc, instituțiile publice, instituțiile de credit și orice alte persoane fizice sau persoane juridice sunt obligate să îi comunice, de îndată, în copie, documentele, precum și, în scris, datele și informațiile apreciate de executorul judecătoresc ca fiind necesare realizării executării silite, inclusiv codul numeric personal al persoanei supuse executării silite, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Tot astfel, organele fiscale sunt obligate să comunice, în aceleași condiții, datele și informațiile pe care le administrează potrivit legii. La cererea executorului judecătoresc sau a părții interesate, instanța de executare poate lua măsurile prevăzute la art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. f) și la art. 189.”

28. Articolul 664 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea cererii de executare Art. 664. – De îndată ce primește cererea de executare, executorul judecătoresc va dispune înregistrarea acesteia.”

29. Articolul 665 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Încuviințarea executării silite Art. 665. – (1) Cererea de executare silită se soluționează în maximum 3 zile de la înregistrarea ei.

(2) Executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării executării silite, prin încheiere, fără citarea părților. Motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.

(3) Încheierea va cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 656 alin. (1), arătarea titlului executoriu pe baza căruia se va face executarea, suma, atunci când aceasta este determinată sau determinabilă, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a bunurilor debitorului, și modalitatea concretă de executare silită, atunci când s-a solicitat expres aceasta.

(4) Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc competent să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării silite produce efecte pe întreg teritoriul țării. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

(5) Executorul judecătoresc va respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel

sesizat;

2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu;

3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu este investit cu formulă executorie;

4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;

5. debitorul se bucură de imunitate de executare;

6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;

7. există alte impedimente prevăzute de lege.

(6) Încheierea prin care s-a dispus încuviințarea executării silite poate fi supusă controlului instanței de executare pe calea contestației la executare, în condițiile legii. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi contestată de către creditor, în termen de 15 zile de la comunicare, la instanța de executare.”

30. Alineatele (5) și (6) ale articolului 669 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care sumele stabilite potrivit alin. (4) nu pot fi recuperate de la debitor, din lipsa bunurilor urmăribile sau din alte asemenea cauze, acestea, cu excepția onorariului executorului judecătoresc, vor fi plătite de creditor, care le va putea recupera de la debitor când starea patrimonială a acestuia o va permite, înăuntrul termenului de prescripție.

(6) Pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol, încheierea constituie titlu executoriu atât pentru creditor, cât și pentru executorul judecătoresc, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie.”

31. Articolul 671 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Comunicarea
actelor de
procedură**

Art. 671. – Comunicarea actelor de procedură în cadrul executării silite se poate face de către executorul judecătoresc fie personal, fie prin

intermediul agentului său procedural, iar, dacă aceasta nu este posibilă, potrivit dispozițiilor legale privind citarea și comunicarea actelor de procedură, care se aplică în mod corespunzător. Dovada comunicării prin agent procedural are aceeași forță probantă cu dovada comunicării efectuate de către executor însuși.”

32. Alineatul (2) al articolului 679 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești, la cererea creditorului sau a executorului judecătoresc, instanța competentă va autoriza intrarea în locurile menționate la alin. (1). Instanța se pronunță, de urgență, în camera de consiliu, cu citarea terțului care deține bunul, prin încheiere executorie care nu este supusă niciunei căi de atac.”

33. Alineatul (2) al articolului 698 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) După încuviințarea executării silite, executorul va comunica debitorului încheierea de încuviințare a executării silite, precum și o nouă somație, la care nu se va mai alătura titlul ce se execută.”

34. Alineatul (3) al articolului 711 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) De asemenea, după începerea executării silite, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii de investire cu formulă executorie, precum și a încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă au fost date fără îndeplinirea condițiilor legale.”

35. Alineatul (2) al articolului 713 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul urmăririi silite a imobilelor, al urmăririi silite a fructelor și a veniturilor generale ale imobilelor, precum și în cazul predării silite a bunurilor imobile, dacă imobilul se află în circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța de executare,

contestația se poate introduce și la judecătoria de la locul situării imobilului.”

36. Alineatul (2) al articolului 714 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestația împotriva încheierilor executorului judecătoresc, în cazurile în care acestea nu sunt, potrivit legii, definitive, se poate face în termen de 15 zile de la comunicare.”

37. Alineatul (1) al articolului 716 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 716. – (1) Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută de prezentul cod pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, dispozițiile art. 200 nefiind aplicabile în acest caz.”

38. Alineatul (7) al articolului 718 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3), s-a plătit cauțiunea, instanța poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea depusă potrivit prezentului alineat rămâne indisponibilizată chiar dacă cererea de suspendare provizorie este respinsă și este deductibilă din cauțiunea finală stabilită de instanță, dacă este cazul.”

39. Alineatul (8) al articolului 719 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În situația prevăzută la alin. (7), instanța va solicita actul care constată refuzul executorului judecătoresc de a primi ori de a înregistra cererea de executare silită, de a îndeplini un act de executare silită ori de a lua altă măsură prevăzută de lege.”

40. Alineatul (2) al articolului 731 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care există pericol evident de sustragere a bunurilor de la urmărire, la solicitarea creditorului sau a executorului judecătoresc, instanța de executare va dispune sechestrarea bunurilor

urmăribile odată cu comunicarea somației către debitor. Instanța analizează cererea de urgență, în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac.”

41. Alineatul (2) al articolului 767 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Creditorii urmăritori sau intervenienți nu sunt obligați, dacă au rang util de preferință, să depună garanția prevăzută la alin. (1), decât pentru a acoperi, dacă este cazul, diferența dintre valoarea garanției și propria creanță.”

42. Alineatul (1) al articolului 779 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 779. – (1) Bunurile sechestrate care nu au putut fi valorificate în condițiile prezentei secțiuni rămân indisponibilizate cel mult un an de la data aplicării sechestrului. În cursul acestui termen, executorul judecătoresc poate proceda din nou la valorificarea acestor bunuri; în acest caz, prețul de începere a licitației va fi fixat, prin încheiere, de către executorul judecătoresc și va fi egal cu prețul de începere de la ultima licitație organizată pentru bunul mobil respectiv. Dacă nici după expirarea acestui termen bunurile nu pot fi valorificate, iar creditorul refuză să le preia în contul creanței, ele se restituie din oficiu debitorului sau unui reprezentant al său.”

43. Alineatul (1) al articolului 782 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 782. – (1) Poprirea se înființează fără somație, în baza încheierii de încuviințare a executării, prin adresă în care se va preciza și titlul executoriu în temeiul căruia s-a înființat poprirea, ce va fi comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 780 alin. (1), împreună cu încheierea de încuviințare a executării. Despre măsura luată va fi înștiințat și debitorul, căruia i se va comunica, în copie, adresa de înființare a popririi, la care se vor atașa, în copie certificată, încheierea de încuviințare a executării și titlul executoriu, în cazul în care acestea din urmă nu i-au fost anterior comunicate.”

44. Alineatul (6) al articolului 805 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Administratorul-sechestrului care nu a cerut predarea bunurilor în termen de 10 zile de la comunicarea numirii va fi considerat că nu acceptă această însărcinare. Acesta și cel care refuză în mod expres însărcinarea vor fi înlocuiți de îndată cu altă persoană prin încheiere dată de executorul judecătoresc, fără citarea părților. Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în situația în care administrator-sechestrului a fost numit debitorul sau, după caz, terțul dobânditor.”

45. Articolul 818 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Competența

Art. 818. – (1) Urmărirea silită imobiliară este de competența executorului judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află imobilul aparținând debitorului sau unei terțe persoane, dacă se urmărește un imobil ipotecat ajuns în mâinile acesteia.

(2) Dacă se urmăresc mai multe imobile aflate în circumscripția aceleiași curți de apel, competența aparține oricăruia dintre executorii judecătorești care funcționează în această circumscripție, la alegerea creditorului.”

46. Articolul 819 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înștiințarea debitorului și terțului dobânditor

Art. 819. – Executorul judecătoresc va comunica încheierea de încuviințare a executării silite prevăzute de art. 665 atât debitorului, cât și terțului dobânditor, însoțită, în ambele cazuri, de titlul executoriu în copie certificată și de somație, punându-li-se în vedere ca în termen de 15 zile de la primirea acesteia să plătească întreaga datorie, inclusiv dobânzile și cheltuielile de executare.”

47. Articolul 820 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înștiințarea altor persoane

Art. 820. – Dacă se urmărește numai cota-parte aparținând debitorului din imobilul aflat în

proprietate comună pe cote-părți, copii de pe încheierea de încuviințare a executării vor fi comunicate și coproprietarilor, cu invitația de a-și exercita dreptul ce le este recunoscut potrivit art. 822”.

48. La articolul 821, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care cererea de executare silită și înscrisurile anexate acesteia nu cuprind mențiuni privitoare la imobilul urmărit, executorul judecătoresc va solicita efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de prezentul articol de îndată ce imobilul va fi identificat cu datele necesare îndeplinirii formalităților de publicitate.”

49. Articolul 830 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Administrarea imobilului urmărit

Art. 830. – (1) Pe data comunicării încheierii de încuviințare a executării, debitorul sau, după caz, terțul dobânditor este decăzut din dreptul de a efectua acte de administrare asupra imobilului urmărit.

(2) Executorul judecătoresc, atunci când apreciază ca fiind necesar, va numi, prin încheiere, un administrator-sechestru care să asigure administrarea imobilului, încasarea veniturilor, efectuarea cheltuielilor necesare și apărarea în litigiile privitoare la acest bun.

(3) Când debitorul însuși sau terțul dobânditor este administratorul-sechestru al imobilului urmărit, executorul judecătoresc îi va preda imobilul cu acest titlu. În caz de refuz, procesul-verbal întocmit de executorul judecătoresc va ține loc de predare-primire și va fi comunicat potrivit dispozițiilor privitoare la procedura de comunicare a citațiilor și a altor acte de procedură.”

50. Alineatul (4) al articolului 838 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Publicații în extras, cuprinzând mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și f)-m), se vor face, sub sancțiunea nulității, într-un ziar de circulație națională, dacă valoarea imobilului depășește suma de 250.000 lei, sau într-un ziar local, dacă nu trece peste această sumă. Publicația, în extras, sau în întregul ei, va fi publicată, sub sancțiunea nulității, și în Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite și, de asemenea, va putea fi publicată, și în ziare, reviste și alte publicații existente care sunt destinate vânzării unor imobile de natura celui scos la licitație, inclusiv pe alte pagini de internet deschise în același scop.”

51. Articolul 843 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Garanția de participare și oferta de cumpărare

Art. 843. – (1) Persoanele care vor să cumpere imobilul la licitație sunt obligate să depună la unitatea prevăzută de lege, la dispoziția executorului judecătoresc, o garanție reprezentând 10% din prețul de începere a licitației pentru termenul respectiv. Dovada consemnării va fi atașată ofertei de cumpărare ce va cuprinde prețul oferit și condițiile de plată. Termenul limită pentru depunerea ofertei de cumpărare însoțită de dovada consemnării este ziua premergătoare licitației, cu excepția ofertelor de cumpărare cel puțin egale cu prețul de începere a licitației, care pot fi depuse inclusiv în ziua licitației.

(2) Dispozițiile art. 767 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) De asemenea, sunt dispensate de garanția prevăzută la alin. (1) persoanele care, împreună cu debitorul, au asupra imobilului urmărit un drept de proprietate comună pe cote-părți sau sunt titularii unui drept de preempțiune, după caz.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3), dacă valoarea creanței ipotecare sau privilegiate sau

valoarea cotei-părți a proprietarului nu acoperă cuantumul garanției prevăzute în alin. (1), se va completa diferența.”

52. Alineatul (1) al articolului 844 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 844. – (1) Executorul judecătoresc va amâna vânzarea, din oficiu sau la cererea părții interesate, dacă se constată că nu au fost respectate termenele de înștiințare a debitorului sau a terțului dobânditor ori, după caz, cele de efectuare a publicității vânzării. Pentru noul termen, care nu poate fi mai lung de 20 de zile de la data fixată pentru prima vânzare, se vor reface formalitățile de publicitate încălcate, potrivit art. 838. În acest din urmă caz, sub sancțiunea nulității licitației, este suficient ca publicațiile de vânzare prevăzute de art. 838 alin. (4) să fie efectuate în Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite.”

53. Alineatul (8) al articolului 845 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 30 de zile, pentru care se va face o nouă publicație, în condițiile art. 838, cu excepția publicării anunțului într-un ziar de circulație națională sau locală. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației și există cel puțin 2 licitatori, la același termen, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, dar nu mai puțin de 30% din prețul de pornire al primei licitații. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al doilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al doilea termen.”

54. După articolul 847 se introduce un nou articol, articolul 847¹, cu următorul cuprins:

**„Contestația
împotriva**

Art. 847¹. – (1) Procesul-verbal de licitație care consemnează adjudecarea va fi notat în cartea

**procesului-verbal
de licitație**

funciară, la cererea de îndată a executorului, pe cheltuiiala adjudecatarului.

(2) În termen de o lună de la data înscrierii adjudecării în cartea funciară, debitorul sau terțul dobânditor, creditorii urmăritori și orice altă persoană interesată potrivit mențiunilor din cartea funciară, vor putea ataca procesul-verbal de licitație pe cale de contestație la executare.

(3) Contestația se notează în cartea funciară la cererea contestatorului, iar în lipsă, la cererea instanței de executare.

(4) Instanța de executare poate suspenda eliberarea sau, după caz, distribuirea sumelor rezultate din urmărirea silită a imobilului adjudecat.

(5) Dacă instanța admite contestația, executorul judecătoresc va continua urmărirea de la actul desființat și va solicita din oficiu ca notarea prevăzută la alin.(1) să fie radiată.

(6) Sumele consemnate și neeliberate sau, după caz, nedistribuite se vor restitui de îndată adjudecatarului.”

55. Litera j) a articolului 852 se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) mențiunea că, pentru creditor sau debitor, după caz, actul de adjudecare constituie titlu executoriu împotriva adjudecatarului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate;”

56. Litera l) a articolului 852 se abrogă.**57. Articolul 853 se modifică și va avea următorul cuprins:****„Predarea actului
de adjudecare**

Art. 853. – Un exemplar de pe actul de adjudecare se va preda adjudecatarului spre a-i servi ca titlu de proprietate, iar în cazul în care imobilul a fost vândut cu plata prețului în rate, un exemplar va fi predat creditorului urmăritor

și, după caz, debitorului, spre a le servi acestora drept titlu executoriu împotriva adjudecatarului, dacă acesta nu plătește diferența de preț.”

58. Articolul 854 se abrogă.

59. Articolul 855 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Intabularea dreptului de proprietate și punerea în posesie a adjudecatarului

Art. 855. – (1) Odată cu predarea către adjudecatar a unui exemplar al actului de adjudecare, executorul judecătoresc va solicita de îndată, din oficiu, intabularea în cartea funciară a dreptului de proprietate al adjudecatarului, pe cheltuiala acestuia, chiar și în cazul în care adjudecatar este însuși terțul dobânditor care avea deja dreptul înscris în cartea funciară. În cazul în care dreptul dobândit de adjudecatar era înscris în mod provizoriu, nu se va dispune decât înscrierea provizorie.

(2) La cererea adjudecatarului, acesta va fi pus în posesia imobilului adjudecat de către executorul judecătoresc, actul de adjudecare constituind titlu executoriu împotriva tuturor persoanelor arătate la art. 852 lit. i). Dispozițiile art. 663 și următoarele sunt aplicabile, fără a fi însă necesară și investirea cu formulă executorie a actului de adjudecare.

(3) În cazul în care imobilul a fost vândut cu plata prețului în rate, executorul judecătoresc va hotărî, prin aceeași încheiere, și înscrierea în cartea funciară a interdicției de înstrăinare și de grevare a imobilului până la plata integrală a prețului și a dobânzii corespunzătoare.”

60. Alineatul (4) al articolului 856 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Ipotecile și celelalte sarcini reale, precum și drepturile reale intabulate după notarea urmăririi în cartea funciară se vor radia din

oficiu, cu excepția celor pentru care adjudecatorul ar conveni să fie menținute; de asemenea, vor fi radiate din oficiu drepturile reale intabulate ulterior înscrierii vreunei ipotecii, dacă vânzarea s-a făcut în condițiile prevăzute la art. 845 alin. (7), toate notările făcute cu urmărirea silită, cu excepția notării contestației împotriva procesului-verbal de licitație, dacă aceasta nu a fost soluționată prin hotărârea rămasă definitivă, interdicția de înstrăinare sau de grevare, dacă există, cu excepția celei prevăzute la art. 855 alin. (3), precum și promisiunea de a încheia un contract viitor, dacă până la data adjudecării beneficiarul promisiunii nu și-a înscris în cartea funciară dreptul dobândit în temeiul contractului care a făcut obiectul acesteia.”

61. Alineatul (5) al articolului 856 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă imobilul a fost adjudecat cu plata prețului în rate, adjudecatorul nu îl va putea înstrăina sau greva, fără încuviințarea creditorilor urmăritori și a debitorului, dacă este cazul, înainte de plata integrală a prețului.”

62. Alineatul (1) al articolului 862 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 862. – (1) În tot cursul urmăririi silite și până la adjudecarea bunului imobil, debitorul sau orice altă persoană interesată poate obține desființarea măsurilor asigurătorii sau de executare, consemnând la dispoziția creditorului urmăritor întreaga valoare a creanței, cu toate accesoriile și cheltuielile de executare.”

63. Alineatul (2) al articolului 868 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În acest scop, după depunerea sau consemnarea sumei rezultate din vânzare, executorul va fixa de urgență un termen de 10 zile pentru depunerea titlurilor de creanță.”

64. Articolul 888 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Executarea fără somație

Art. 888. – La cererea creditorului, dacă se justifică o nevoie urgentă sau există pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărire, să ascundă, să distrugă ori să deterioreze bunurile

ce trebuie predate, instanța de executare va putea să dispună ca executarea silită să se facă de îndată și fără somație. Instanța analizează cererea, de urgență, în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac.”

65. La articolul 891, denumirea marginală și alineatul (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Obligarea debitorului la despăgubiri

Art. 891. – (1) Dacă în titlu executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii bunului în cazul imposibilității predării acestuia sau, după caz, echivalentul despăgubirilor datorate în cazul neexecutării obligației de a face ce implică faptul personal al debitorului, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților, în termen scurt. În toate cazurile, la cererea creditorului, instanța va avea în vedere și prejudiciile ocazionate prin neexecutarea de bunăvoie a obligației, înainte ca aceasta să devină imposibil de executat.”

66. La articolul 905, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Acordarea de penalități în condițiile alin. (1) - (4) nu exclude obligarea debitorului la plata de despăgubiri, la cererea creditorului, în condițiile art. 891 sau ale dreptului comun.”

67. Alineatul (1) al articolului 954 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 954. – (1) Măsura sechestrului asigurător se aduce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau altă formalitate, în afară de înregistrarea acesteia.”

68. La articolul 999, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În toate cazurile în care competența de primă instanță aparține curții de apel, calea de atac este recursul, dispozițiile alin. (1) - (3) aplicându-se în mod corespunzător.”

69. Articolul 1.017 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Determinarea
dobânzii**

Art. 1.017. – (1) Dacă părțile nu au stabilit nivelul dobânzii pentru plata cu întârziere, se va aplica dobânda legală penalizatoare, calculată potrivit dispozițiilor legale în vigoare. Rata de referință a dobânzii legale în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului se aplică pe întregul semestru.

(2) Creditorul poate pretinde daune-interese suplimentare pentru toate cheltuielile făcute pentru recuperarea sumelor ca urmare a neexecutării la timp a obligațiilor de către debitor.”

Art. II. – După articolul 20 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. – (1) Stagiul reprezintă perioada premergătoare dobândirii calității de executor judecătoresc și are drept scop pregătirea profesională a executorului judecătoresc la începutul exercitării profesiei.

(2) Durata stagiului este de 2 ani, calculată de la data încheierii contractului individual de muncă cu un executor judecătoresc.

(3) Colegiul director al fiecărei Camere a executorilor judecătorești poate aproba, la cerere, reducerea perioadei de stagiu la un an pentru executorii stagiați care se remarcă în activitatea profesională pe baza rezultatelor obținute la conferințele de stagiu și a referatului executorului judecătoresc îndrumător.

(4) Colegiul director al fiecărei Camere a executorilor judecătorești poate aproba, în baza unei cereri motivate, reducerea

perioadei de stagiu pentru executorii stagiaari care au intrat în profesie în temeiul Legii nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare, și care, din motive neimputabile acestora, nu și-au putut efectua perioada de stagiu în aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) din lege.”

Art. III. – La articolul 23 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, literele a) și d) ale alineatului (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) acțiunile posesorii, cererile privind pensiile de întreținere, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă, cererile privind popririle, investirea cu formulă executorie și luarea unor măsuri asigurătorii;

.....
d) ordonanța de plată;”

Art. IV. – Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Obligația executării

Art. 24. – (1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

(2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se

procedura prevăzută de prezenta lege.

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate, instanța de executare, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

(5) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), compartimentul executării civile al instanței de executare va solicita autorității publice relații referitoare la executarea obligației cuprinse în titlul executoriu și, în cazul în care obligația nu a fost integral executată, instanța de executare va fixa suma definitivă ce se va datora statului prin hotărâre dată cu citarea părților.”

2. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Instanța de executare

Art. 25. – (1) Instanța de executare, care în materia contenciosului administrativ este, potrivit art. 2 lit. Ț), instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ, aplică, respectiv acordă sancțiunea și penalitățile prevăzute la art. 24 alin. (3), fără a fi nevoie de învestirea cu formulă executorie și de încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc.

(2) Cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă în camera de consiliu, de urgență și sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

(3) Hotărârea pronunțată în condițiile art. 24 alin. (4) este supusă numai apelului în termen de 5 zile de la comunicare. Dacă hotărârea a fost pronunțată de curtea de apel ea va fi supusă, în același termen, recursului.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în executare a hotărârilor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.”

Art. V. – Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1.112 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezumția de renunțare

Art. 1.112. – (1) Este prezumat, până la proba contrară, că a renunțat la moștenire succesibilul care, deși cunoștea deschiderea moștenirii și calitatea lui de succesibil, nu și-a exercitat dreptul de opțiune succesorală, prin acceptarea moștenirii sau renunțarea expresă la moștenire, în termenul de un an prevăzut la art. 1.103.

(2) Presumția de renunțare operează, după împlinirea termenului de un an de la

deschiderea moștenirii, dacă succesibilul, citat în condițiile legii, nu face dovada exercitării dreptului de opțiune succesorală. Citația trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității acesteia, pe lângă elementele prevăzute de Codul de procedură civilă, și precizarea că, dacă succesibilul nu și-a exercitat dreptul de a accepta moștenirea în termenul de decădere prevăzut la art. 1.103, este prezumat că renunță la moștenire.”

2. Alineatul (1) al articolului 2.445 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2.445. – (1) Vânzarea bunurilor mobile ipotecate se poate face numai în baza contractului de ipotecă investit cu formulă executorie. Cererea de investire întrerupe prescripția dreptului de a obține executarea silită.”

3. Alineatul (1) al articolului 2.504 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2.504. – (1) Prescripția dreptului la acțiune privind creanța principală nu atrage și stingerea dreptului la acțiunea ipotecară. În acest din urmă caz, sub rezerva prescripției dreptului de a obține executarea silită, creditorul ipotecar va putea oricând urmări, în condițiile legii, bunurile mobile sau imobile ipotecate, însă numai în limita valorii acestor bunuri.”

Art. VI. – Alineatele (1) și (2) ale articolului 181¹ din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 181¹. – (1) Investirea cu formulă executorie a contractului de ipotecă în vederea executării ipotecii mobiliare prin vânzarea bunului ipotecat prevăzută la art. 2.445 din Codul civil este de competența judecătorei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau, după caz, își are sediul creditorul.

(2) Opoziția la executare prevăzută la art. 2.452 din Codul civil este de competența judecătoriei care a învestit cu formulă executorie contractul de ipotecă.”

Art. VII. – Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 12 se introduc trei noi articole, articolele 12¹ - 12³, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. – Dacă prin lege nu se prevede altfel, dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu se aplică în cazul incidentelor procedurale și nici în procedurile speciale care nu sunt compatibile cu aceste dispoziții.

Art. 12². – Întâmpinarea nu este obligatorie în incidentele procedurale, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Art. 12³. – Prin sintagma «președintele instanței» din cuprinsul art. 937 și prin termenul «președinte» din cuprinsul art. 944, din Codul de procedură civilă, se înțelege «președintele completului de judecată».”

2. Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. – Dreptul la acțiunea ipotecară prevăzut de art. 2.504 din Codul civil este imprescriptibil. Dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la prescripția dreptului de a obține executarea silită rămân aplicabile.”

Art. VIII. – Alineatul (3) al articolului XVII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art. XIV alin. (2) - (4) și ale art. XV alin. (2) - (5) se aplică în mod corespunzător, cu excepția recursului care este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție. Termenul prevăzut la art. XV alin. (3) se dublează în cazul recursului. Întâmpinarea trebuie

redactată și semnată de avocatul sau consilierul juridic al intimatului, iar răspunsul la întâmpinare de avocatul sau consilierul juridic al recurentului.”

Art. IX. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, litera a) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cereri pentru învestirea cu formulă executorie a titlurilor, altele decât hotărârile judecătorești, pentru fiecare titlu - 20 lei;”

2. La articolul 26, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Acțiunea în anulare a hotărârii arbitrale se taxează cu 100 lei pentru fiecare motiv invocat. Recursul împotriva hotărârii pronunțate în acțiunea în anulare se timbrează potrivit art. 24, care se aplică în mod corespunzător.”

Art. X. – Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică înstrăinărilor între coproprietari, soți, rude și afini până la gradul al treilea, inclusiv.”

2. La articolul 20, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică în cadrul procedurilor de executare silită și contractelor de vânzare încheiate ca

urmare a îndeplinirii unor formalități de licitație publică, cum este cazul celor realizate în cadrul procedurii de prevenire a insolvenței și de insolvență sau ca urmare a apartenenței imobilului la domeniul privat de interes local sau județean al unităților administrativ-teritoriale.”

Art. XI. – Hotărârile arbitrale sau ale altor organe cu atribuții jurisdicționale, cu excepția hotărârilor judecătorești, precum și alte înscrisuri pronunțate sau, după caz, întocmite înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, pot fi puse în executare silită numai dacă au fost investite cu formula executorie prevăzută de Codul de procedură civilă.

Art. XII. – (1) Ori de câte ori printr-un act normativ se prevede încuviințarea de către instanța de executare a executării silite a hotărârilor judecătorești, acestea vor fi puse în executare după încuviințarea cererii de executare silită de către executorul judecătoresc competent potrivit legii.

(2) Ori de câte ori printr-un act normativ se prevede încuviințarea de către instanța de executare a executării silite a titlurilor executorii, altele decât hotărârile judecătorești, acestea vor fi puse în executare după investirea lor cu formulă executorie de către instanța de executare și după încuviințarea cererii de executare silită de către executorul judecătoresc competent potrivit legii.”

Art. XIII. – Dispozițiile privitoare la încuviințarea executării silite a hotărârilor, inclusiv arbitrale, străine rămân aplicabile.

Art. XIV. – Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 2014, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VIOREL HREBENCIUC